



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

J Ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Itales: p hie gen^o quoddam nuncupati ex ea parte Italic
 a quondam magna grecia dicta. Et ut docet Aug^o li.
 viii. de ci. dei: auctores habuit Pythagora famia: a q
 ena ferunt ipsa phie nome eroru.
Ite aduerbiu significat sibi: quasi iteru idē.
Iter iteris p m Pusia. Initer do iteris: p acqū edū:
 licet iteru nūc nō sit in usu: cū obliq nois iter ab usu
 discesserint. Plaut^o in Ter. Ergo iteru epequi me:
 uti me sines. Ter. Expectant iteru lōgo sermone le
 uare. Lucre. lib. v. Cōcūso itere r labefactos itere
 multo. Dicitū iteru q uebēdo quid tenet vel ab eūdo:
 en^o supinū est itū: sive ab ito frequentatiuo. Signifi
 cat quādoq; viā. Diero. in li. Numeri. Auertit se de
 itinere: et ibat per agrū. De mari etiā dicit. Te. An
 tu tibi hoc incommo dum euenisse iter nō hercle par
 meno verbis dici pōt: quantū re ipsa nauigare inco
 modū est. Iter facere est ire: qd et iter tenere dicitur.
Iteru: Quo ve tenentis iter. Habere iter: idē qd itū
 rū esse: vt Iter habeo ad Cesarē. i. oportet me ire: vel
 iturū ad Cesarē. Et viā facere: nō est iter facere: sed
 locū ubi nō erat viā aperire.
Itinero: aris. iter factio.
Itinera: viatorū: vñ Itineraria dicunt cōmētarij ea
 rā rex que in itinere acciderunt.
Iterum aduerbiū: id est rursus: vt Itaq; iterū ad Troiā
 magnus mitret Achilles. Interdū significat secūdo.
 Lice. i. arte veteri. Primo quidē decipi incommo dum
 est: iterum sultū: tertio turpe.
Itero as. pe. cor. rursus aliqd ago: et qū p iter factū re
 uertor. Bell. lib. j. pōnit p. eo. Sed eo Senatores q
 magistratū curule nō dū cepērāt pedib^o iterauisse i cu
 ria. Sed hoc ab iter fit. In alia significatiōe ab itez.
 Li. lib. j. Resistere atq; iterare pugnā iubet.
Itidē pe. cor. significat sibi eodē mō: quasi itez idē. Ter.
 Ibo ad eū: atq; hec eadē q tibi dixi dicam itidem illi.
 Sue. de Aug. Et rutiones statione deserta itidem vt
 manipulares capitali animaduersione puniunt.
Ithyra pe. core. vbs in Tauro mōte parthiā versus.
 A qua Ithyreus a. um. Est autē ithyreus epiberon
 arcus. Unde dicimus Ithyreus arc^o: r ithyreas sa
 gittas: id est parthicos arcus r parthicas sagittas: eo
 q parthi picipue arcub^o et sagittis vtiunt in pugio.
Ithyreos capi toquent. in arc^o. Luca. Ithy
 reis curius fuit inde sagittis.
Ithome oppidū in Deloponelo: itēq; i Thessalia. An
 ithomeus iupiter.
Itona: ciuitas in Boetia: ab Ithonio Amphyrctionis
 filio: quā alij Ithonem vocant. A qua et pallas ito
 nia est appellata.
Ito as. frequentatiuū est verbi eo is: vñ iter dicit.
Ithypballus. pzie membz virile crecū. Dicunt r ithy
 pballi curatores bacchi q i orchestra saltabāt. Dico
 noie dicitur est priapus ἰθυπάλλωσ.
Itorea regio est: a qua trucei populi.

uis infestum latronibus mare iussus intrauit: neq; dis
 simulauerim magnas fuisse causas patri cur hoc mi
 hi imperaret. Interdū iubere ponitur pro rogare.
 Virgilius. Infandum regina iubes renouare dolo
 rem. Interdum pro aperte dicere: et quasi exhorta
 ri optareq; vt Iubeo te saluere: Iubes me bene spe
 rare. Terentius. Iubeo Chremetem saluere. Inter
 dū pro decernere: vt Populus iussit: id est decreuit.
 Inuenit hoc verbū cū accusatiuo. Quintilian^o. Pa
 ter me iussit. A iubeo fit iussio. Similiter iussus us. r
 iussa: q; q; et iussū legat. Sisen. libro. iij. Tamen Iu
 dertib^o senatuscōsulto r ppli iussu dat ciuitate. Iuss
 sus cōponit iniussus. Ter. in Decy. Eodē incēdoz
 ira te ausam facere iniussu meo.
Iubilū dicitur id quod ex gaudio voce: nec tamen ver
 bis explicat. Sirius libro. piii. Et letus scopolus au
 diuit iubila cyclops.
Iubilo as. penl. core. De quo Aug^o. Iubilare proprie
 est gaudium verbis non posse explicare: r tamen vo
 ce restari quod corde conceptum est: et verbis expli
 cari nō potest. Non est verbis iubilat: sed solus gau
 dentium sonitus redditur quasi parturientis et pari
 entis cordis leticia in vocem rei conceptę que verbis
 explicari nō possit.
Iucūda: a iuvo as. q; mente et sensū iuuat. Et is dicit q
 causa existit alteri vt ille gaudeat. Unde iucūde litte
 re: iucūda oratio: iucūda aspect^o. Lice. ad Atticū. Su
 ic mihi sepe r laudis nostre gratulatio tua iucūda: et
 timois cōsolatio grata. Quādoq; iucundū dicit qd
 est leticia pleni: vt apud eūde lib. iij. inuect. Est mihi
 iucūda in malis r grata in dolore vestra erga me vo
 lūtas. i. leticia plena r voluptuosa: qualis est in ppe
 ris. Grata: quasi plena effect^o r fruct^o. In iucūdo em
 quēdā gratia est delectationis. In grato etiā cōmo
 di. Quippe aspectus rosaz iucūdus est: aspect^o ple
 ne mellis gratus. In iucūditas: quasi amgnitas q
 dā ex qua nascit voluptas.
Iucūdoz aris. voluptate: gaudiū r delectatiōe assero.
 Lactā. lib. iij. Quotidie aut iucūdabar an facie ei^o cū
 letaret obo pfecto. Sed hic lumē p gaudio afficiū
 cut et diero. Nulli dubiū est omnē illā celestē die
 rusalē tunc exultasse ineffabili leticia: tūc iucundam
 esse inestimabili charitate: tuncq; cū omī gratulatiōe
 iubilante: qm festiuitas hec q nobis bodie reuoluitur
 annua illis omnib^o facta est cōtinua. Inuenit etiā iu
 cundo as. Aug^o lib. xvij. de ci. dei. Exaltasti dextera:
 iucūdasti oēs inimicos eius.
Iudea: Iuda filio Jacob dicitur: qui fuit vnus ex. xij.
 patriarchis. Mā licet fuerint. xij. trib^o q a. xij. filius Ja
 cob descēderunt: a Iuda tñ iudei sunt appellati: q; vt
 An^o inq; de stirpe eius regnū veniebat iudeis. Pro
 phetauerat em Jacob dicens: Mō deficiet princeps
 de Iuda: nec dux de femoibus ei^o: donec veniat cui
 reprobissimum est. De tribu autē Iuda venit domin^o
 noster Iesus christus.
Iudęa deg. iudeozū regio dicta est: sive Iuda indeclina
 bile. A qua iudaicus ca. cum. pro iudeus a. um. sicut
 hebraicus: acbaicus: euboicus: p hebrzo: a cheo: eu
 bgo. Inue. Iudaicū edificant. Diuidit autē Iudęa in
 duas partes: in citriorem et vltiorem. Hęc ptece
 vocat: quia (vt inquit Plin^o) a ceteris iudeis iorda
 ne sit amne discreta. Mā et regio que trās Euphra
 ten est Persea nominat: vt docet Strā. sicut transpa
 danū qui trans padū habitāt. Sic Plin. lib. vi. citriore
 rem galliā vocat quasi persea: hoc est vltior sit aliq.
 Et in sacris literis. Secure sunt eū turbe de galilea
 decapoli hierosolymis iudęa r transiordan. Iudęa
 tamē tota Palestina dicta est: q prius Chanaan a si
 lio Chā. Terra dices opū frugū: fertilia opima bal
 samis. Qū ob singulari aeris temperiem r elemēta

I Ante V

Iude: crines animalū a collo pendētes. Unde iubati le
 ones dicunt q iubas habēt: ad differentiā eoz qui iu
 bas nō habent.
Iubar. pzie stella q ante solem ortum lucifer: post solis
 occasū vesper appellat: q iubata appareat: vel q splē
 do: ei^o diffundat in modū iubę leonis radios. Virg.
 libro. iij. It potius iubare exorto. Sepe tamē p ipso
 splēdore ponit. Quis. Et tremulū summa spargit in
 gēde iubar. Et non tm de solis seu stelle: sed etiā de cu
 iuscūq; rei splendore: vt auri: argenti: gemmaz a lu
 ciferō dicit voluit: vnde et ad maiestare dominis tras
 fertur. Claudi. Per fratris regale iubar. Et aliquan
 do ponit pro auro.
Iubeo bes. iussu: impero. Quintilianus. Nam q;

uis infestum latronibus mare iussus intrauit: neq; dis
 simulauerim magnas fuisse causas patri cur hoc mi
 hi imperaret. Interdū iubere ponitur pro rogare.
 Virgilius. Infandum regina iubes renouare dolo
 rem. Interdum pro aperte dicere: et quasi exhorta
 ri optareq; vt Iubeo te saluere: Iubes me bene spe
 rare. Terentius. Iubeo Chremetem saluere. Inter
 dū pro decernere: vt Populus iussit: id est decreuit.
 Inuenit hoc verbū cū accusatiuo. Quintilian^o. Pa
 ter me iussit. A iubeo fit iussio. Similiter iussus us. r
 iussa: q; q; et iussū legat. Sisen. libro. iij. Tamen Iu
 dertib^o senatuscōsulto r ppli iussu dat ciuitate. Iuss
 sus cōponit iniussus. Ter. in Decy. Eodē incēdoz
 ira te ausam facere iniussu meo.
Iubilū dicitur id quod ex gaudio voce: nec tamen ver
 bis explicat. Sirius libro. piii. Et letus scopolus au
 diuit iubila cyclops.
Iubilo as. penl. core. De quo Aug^o. Iubilare proprie
 est gaudium verbis non posse explicare: r tamen vo
 ce restari quod corde conceptum est: et verbis expli
 cari nō potest. Non est verbis iubilat: sed solus gau
 dentium sonitus redditur quasi parturientis et pari
 entis cordis leticia in vocem rei conceptę que verbis
 explicari nō possit.
Iucūda: a iuvo as. q; mente et sensū iuuat. Et is dicit q
 causa existit alteri vt ille gaudeat. Unde iucūde litte
 re: iucūda oratio: iucūda aspect^o. Lice. ad Atticū. Su
 ic mihi sepe r laudis nostre gratulatio tua iucūda: et
 timois cōsolatio grata. Quādoq; iucundū dicit qd
 est leticia pleni: vt apud eūde lib. iij. inuect. Est mihi
 iucūda in malis r grata in dolore vestra erga me vo
 lūtas. i. leticia plena r voluptuosa: qualis est in ppe
 ris. Grata: quasi plena effect^o r fruct^o. In iucūdo em
 quēdā gratia est delectationis. In grato etiā cōmo
 di. Quippe aspectus rosaz iucūdus est: aspect^o ple
 ne mellis gratus. In iucūditas: quasi amgnitas q
 dā ex qua nascit voluptas.
Iucūdoz aris. voluptate: gaudiū r delectatiōe assero.
 Lactā. lib. iij. Quotidie aut iucūdabar an facie ei^o cū
 letaret obo pfecto. Sed hic lumē p gaudio afficiū
 cut et diero. Nulli dubiū est omnē illā celestē die
 rusalē tunc exultasse ineffabili leticia: tūc iucundam
 esse inestimabili charitate: tuncq; cū omī gratulatiōe
 iubilante: qm festiuitas hec q nobis bodie reuoluitur
 annua illis omnib^o facta est cōtinua. Inuenit etiā iu
 cundo as. Aug^o lib. xvij. de ci. dei. Exaltasti dextera:
 iucūdasti oēs inimicos eius.
Iudea: Iuda filio Jacob dicitur: qui fuit vnus ex. xij.
 patriarchis. Mā licet fuerint. xij. trib^o q a. xij. filius Ja
 cob descēderunt: a Iuda tñ iudei sunt appellati: q; vt
 An^o inq; de stirpe eius regnū veniebat iudeis. Pro
 phetauerat em Jacob dicens: Mō deficiet princeps
 de Iuda: nec dux de femoibus ei^o: donec veniat cui
 reprobissimum est. De tribu autē Iuda venit domin^o
 noster Iesus christus.
Iudęa deg. iudeozū regio dicta est: sive Iuda indeclina
 bile. A qua iudaicus ca. cum. pro iudeus a. um. sicut
 hebraicus: acbaicus: euboicus: p hebrzo: a cheo: eu
 bgo. Inue. Iudaicū edificant. Diuidit autē Iudęa in
 duas partes: in citriorem et vltiorem. Hęc ptece
 vocat: quia (vt inquit Plin^o) a ceteris iudeis iorda
 ne sit amne discreta. Mā et regio que trās Euphra
 ten est Persea nominat: vt docet Strā. sicut transpa
 danū qui trans padū habitāt. Sic Plin. lib. vi. citriore
 rem galliā vocat quasi persea: hoc est vltior sit aliq.
 Et in sacris literis. Secure sunt eū turbe de galilea
 decapoli hierosolymis iudęa r transiordan. Iudęa
 tamē tota Palestina dicta est: q prius Chanaan a si
 lio Chā. Terra dices opū frugū: fertilia opima bal
 samis. Qū ob singulari aeris temperiem r elemēta

toz gratia existimauerit iudex ea promissa patribus terra lacte et melle manant.

Iudex dicitur quasi ius dices populo: sive quod in iure disceptat. Iure autem disceptare est iudicare. Et iudex est qui ex iurisdictione propria aut sibi delegata et commissa iura habet super causas litigiosas cognoscendi. Et qui ex propria iurisdictione illud habet dicitur iudex ordinarius. Qui pro ex delegata dicitur delegatus extra ordinarius.

Iudicium (ut Hel. inquit) diuinitio dicitur: quoniam diuina re quodammodo iudicet oportet: quia sententia seculi ferre par sit. Iudiciorum duo genera ponit Aug. Damnationis scilicet et discretionis. Unde scriptum est. Iudicame deus: et discernere causa mea. Apud iuriscosultos variis modis dicitur iudicium. Sed illud in primis accipitur quod pro ordinatione causae discutiendae in iure fit coram iudice. Et est ac legitimum tria personarum: scilicet iudicis actoris et rei.

Iudico as. quasi ius dico discerno: ut Recte iudicate filii hominum. Aliquod est iudicium: ut illud: Recte iudicasti. Aliquando alicuius causa odio: et pro illo sententia ferretur: et sic cum datione constituit. Aliquod condemnatio: et tunc actio. Aug. Iudicare alicuius est ferre sententiam pro illo: sive audire eius causam: ut iudica pupillo et viduae. Iudicare alicuius est ipsum condemnare: ut Linguis suis dolose agebant: iudica illos. Constituit etiam quando quod cum gressu vel ablatiuo. Hel. Quante pecunie iudicari essent predicabat. Hel. Cōposita sunt: Ab iudico ad iudico diuidico et p iudico.

Iudicialis et boele. significat quod est iudicis: ut Iudicialis sententia.

Iudiciarius a. um. quod ad iudicem pertinet: sive ut iudicet. Hel. A poetarum et a rhetorum epilogis ad iudicandas litteras vocatus re iudiciarius: quoniam vocis (ut dicitur) viue per naria erat quod aiunt magistris cognoscere.

Iugerum penult. correpta: in plurali iugera et iugeris. Car. libro. j. de re ru. In hispania vltiore meriuntur iugeris: in campania veribus apud nos in agro romano a latino iugeris. P. iugera. tū iug' iugeris ab hoc iugere iugera/boz iugeris/ his iugerib'. Dom. po. mel. Sed vltra q̄ canalē habet: euebat pl' iugeria spacio sublimis. Tibul. Et multo innumera iugere pascat oues. Iugis. Iugeris: paucis libos donare dicitur. Est autē mensura: quā Hiero. mathematic' dicitur pedibus continere scribit. Quintil. Ducentis quadraginta pedibus in longitudine dimidiū in latitudine: quod tantū spacij arari vno die ab vno pari boū cōsuevit. Pl. lib. viij. Iugerum vocat quod vno iugo boū in die arari possit. Car. lib. j. Iuger quod quadratos duos ac' habet. Ar. quadrat' q' et lat' est: et pedes centū viginti: et lōgus totidē. Is modus ac mina latine appellat. Iugeri pars minima dicitur scrupulū: id est decē pedes et latitudine et latitudine quadratū. Dicitur iugerum ab eo quod erat iunctū. Et Col. lib. vj. Hoc duplicatū facit iugerum: et ab eo quod erat iunctum nomen iugeri usurpauit.

Iugeratim: pro singula iugera. Col. lib. iij. Et p̄me vinee ceteras ampobras iugeratim preberet.

Iugum dicitur est quod iungat: et i acutū arcetur. Est enim modis cacumē. Cūgil. Dum iuga montis aper: suos dū p̄cis amabit. Est et iugum: ligned instrumentum: quo iunguntur boues: et ad iunctū arcatur: quibus et ad homines transferat: quod colla iungatur. Hec iugū dicitur lignū quo terrores tela cōsoluit. Quod. li. bro. vj. Hecam. Tela iugo est iuncta. Et iugū dicitur sub quo ignominie grā vici hostes mittebatur. Hec iugis in terra duab' hactis: super eas ligabat ter: tunc vici hostes discingebant: et sub illa transire cogebantur inermes. Hinc subiugare pro debellare ac subducere. Hec iugū in vinea dicitur: cum duab' aut pluribus perticis fixis aliq' sup eas alligant: in quib' vi-

tes cōiunguntur: et quasi iugū: id est summitate quamdam faciunt. A quo vites ipse seu vinee iugate dicitur. Et si hactilib' in terra defixis singule transtuerit pertice in vnam tū partē ordinis annectant: vni iugate vinee dicunt. Et gen' ipm iugi cauteriū rustici vocant. Plin'. Salices quedā in p̄teritate magnā emittunt iugis vineas perticas. Idem. Simpliciter iugo constat vni iuga prorecto ordine cauteriuz appellat. Hinc iugari vinee dicunt quod in iugū cōstituitur. Col. Sequā ad iugulandē iugandēque vinee cura. Hec iugū (ut Carro inquit libro. j.) vocat: quod iacti boues vno die epurare p̄t. Hec iugū dicitur: unde laces depēdet. Rursum iuga sunt tabule nauū: in quib' sedēt: q̄ trāstra vocant. Cūgil. Inde alias q̄ p iuga lōga sedebat: Decurbar lapatos foros.

Iugata viti: a iugo: quod ad similitudinē militari iugo sebat: ut paulo ante dictum est.

Iugo as. cōiugo: a iugo: quasi ad vnu iugum alligo. Cū ce. libro. ij. Tū. Hoc quid est cōe virtutū: omnes enim inter se neque iugate sunt. Hec cōposita sunt ab iugo ad iugo: cōiugo: de iugo: de cōsū iugo: diuido. Pacu. Hec nostrā vnanimitatē quam memoria deuigat. Subiugo: q̄ habet pe. cor.

Iugulus a. um. quod in iugū acuit: et est p̄clive.

Iugūm de dicitur: est: quod iugis se esse putabat.

Iugulū diminutiū est a iugum.

Iugulus penul. correpta: a iugo: anterior: colli pars vnde vor hactis: p̄cedit quod per eā pectori caput iungat. Et duplicē esse cōstat. Pl. libro. ij. Tū homini iuncto duo iugula: dextrū et sinistrum. Apul. Per iugulū sinistrū capulo tenuis gladium torū ei demergit. Col. Cel. libro. viij. A dextro iugulo si id fractum est ad sinistram a sinistro ad dextrā. Et quod locus ille maxime iugalis est et penetrabilis. Unde iugulatio et iugularē deducunt. Et iugulū ferre dixerunt: pro eo quod est in terficere. In agendis causis iugulū petere tunc dicitur: quoniam quod est potentissimū id inuadit quod p̄mit vtilissime aduersariū: videt quod illum iugulare argumētis perinde ac vibratis telis.

Iugula: stella orion vel signi celestis pars: de qua Car. Iugula quod signū Acci' appellat oriona aut citi' orion patet. Hec signi caput dicitur: ex trib' stell' q̄ infra: duē clare q̄s appellat huios: inter quas quod videt iugum iugula dicitur. Plau. in Amphib. Hec iugulē neque vesperugo neque vergilē occidunt.

Iugulo as. iugulū cedo seu iugulū soluo. Lactan. libro. iij. Qui cum timeat ne ab hoste iugulent: ipsi se iugulat ut mori more deudent. Et nō solū de gladio: sed etiā de morbo dicitur. Celsus lib. iij. Quartana nemine iugular. Transferat interdū ad inanimata. Var. Scelus est iugulare salernū.

Iugalis: qui iugū habet. Hiero. in lib. Reg. Et subneruauit iugales currū. Iugale vinculū copula matrimonij. Cūgil. Cui vincula iugalia cure.

Iugari: vic' Romē dicitur: quod ibi Junonis iuge ara erat: quā putabat matrimonij cōiungere. L. Iugariū eque melio et fortunē tēplo vicinū statuit.

Iuges dicuntur eiusdem iugi pares. A quo iniuges: boues quod nunq̄ iugo adhibiti sunt. Cōiuges: vir et vxor. Huges sive hūgi: q̄druges q̄drugi: eque bigas vel quadrigas trahentes.

Iugis: assidu' p̄tinu': quasi semp iugo affix': a quo Iugiter aduerbium. i. cōtinue.

Iuglans est que cōmuni nomine nux appellat: et inter nuces primū locum obtinet: a iugando et glande dicitur: vel quasi iouis glās: quasi ioui dicata ob egregium fructū. Hec enim arbor nuces habet suauiori sapore q̄ glandes. Unde Cloatius diuglandē primo vocatā scribit: quasi Διοσ βαλεπογ: postea detractione p̄me littere iuglandē. Constat sane apud anti-

quissimos in honore fuisse glâde anteq̄ mo-
 tales ad delicias se cōuerteret: vt que sola simplici vi-
 te atq̄ innoce alimēta s̄bebat. Quapropter cū hūc
 fructum sc̄z nucē veteres illi egregiū existimarent de-
 corare eum digna appellacione: volentes iuglandem
 quasi iouis cibū nūcupauerē. Hanc nucē ob excel-
 lentiā greci basilicā appellāt: quasi inter nuces rega-
 lem. *Pli.* Et iuglâdes e Perside a regibus transla-
 tas iudicio sunt greca nua. Optima earū genera sunt
 que persica atq̄ basilica vocāt. Persica quidē intan-
 tum augent vt putamē rumpāt. Ideoq̄ molulscē nu-
 ces a putaminis mollicie vocitant. Est r aliud nucis
 iuglâdis gen^o que carēna dicit̄/fragili putamine: et
 ita mollis vt vt attrēcata frāgat: vñ quidā Taren-
 tum appellatū putāt: q̄ nuce iuglâdes r pincas mol-
 les habeat/ac s̄r oues. Tarentū autē sabinū vocant
 molle. *Idora.* Et molle tarentū. A iuglâde iuglâ ve-
 teres dixerunt stellā: que alio noie appellat̄ *Dion*: q̄
 amplior sit ceteris quasi nup iuglâs. Secundū inter
 nuce locū obriet pinea exles nucleos habēs: q̄uis
 ton^o corpis magnitudine alias superet. Est genus ea-
 rū qd̄ carētinū vocāt: putamē habēs fragibile digitis
 r autū furto semp̄ expositū. Hęc siluestris pin^o dicit̄
 ad differentiā alteri^o q̄ vrbana vocat̄. Est r tertiū ge-
 nus: que pinus picea appellatur: q̄ pice porius q̄ pi-
 no similis sit. *Scircio* etiā *Apinā* vocāt: quasi mini-
 me pinū. Nucleum curē verius q̄ putamē adeo mol-
 le haberi vt simul mādant: nuce quoc̄ eius apine a
 veteribus nominabatur. Quartū gen^o apināstrū vo-
 cāt. Tertio loco numeratur auellangē: q̄s antea *Abel-
 linas* patrio noie cōstat vocitatas: ab *Abellino* cam-
 panē oppido vbi abundāt: ceteris minorēs. Unde
 a saryrico poeta nūmē nuce vocant. *Propiū* arbo-
 ris nomen est *Coxylus*. Egdē et pignestine dicunt̄ q̄
 his pignestini abundēt. Et pontice q̄ in *Asia* *Greca*
 q̄ primo et hēdecasyllabo. Quicqd̄ nobile pōticis nuce
 tis. Quidā per diminutionē nuculas pignestinas di-
 ctas existimāt: vel q̄ ex gada s̄nt: vel q̄ inclusi olim a
 pennis pignestini famē nucibus tolerauerunt. Dehinc
 sequit̄ amygdala nucleū habēs dissimilē latitudine.
 Hęc r nux greca vocat̄: r thassa a *Thaso* insula thra-
 cie olim *Etria*. Cuius populi thasi vocātur. Postea
 nux castanea armata echinato calice: que r heracleo-
 tica. Sunt et castaneę triāgulari forma que in aq̄ na-
 scunt̄: r coctiue vocātur.

Iul^o dicit̄ est *Cesar*: q̄ hoc mēse ad quartū *Idus* quinti-
 les p̄creat̄ sit dictator: seu q̄ eo mēse nat^o dicit̄. *Dic*
Julian^o a. um. In *Juliani* milites apud *Suet.* dicit̄
 sunt *Cesariani*. Et *Juliani* anni: quos idem ordinavit.
Sil^o *Juliana* vectigalia apud *Li. lib. xij.* *Antonina*
rā. Est r *Julianus* nomē *apriū*.

Iulus cognomē *Aescanij* filij *Euge.* Et *Julus* nomē: flo-
 rante arbor: sed q̄ ascedit vt i fico *grosulū*: q̄uis r p
 lanugine ponat̄. *Theop.* Ferunt arbores nōnullē iu-
 los suos: hoc est lanugines. *Pli.* Ferunt et auellangē
 iulos cōpacti callo ad nihil viles. *Ite* *Julus* piscis:
 qui balenis cetisq̄ dux est itineris.

Iumentū: a iunādo. i. s̄bēdo: cuius appellatiōe cōtinent
 aialia q̄ vel sarcias gerunt/vel cur^o trahūt/vel terrā
 ercolunt: vt eq̄/muli/asinū/camelū/boues. *Col. li. vij.*
Mec n̄ vlla regio est iu qua modo frumēta gignāt:
 que nō vt ouis ita armentoꝝ adiuneto iueet: vñ etiā
 iumēta nomē a re trahere q̄ nostrū laborē vel onera
 subuectādo vel arādo iunaret. Est r iumentū vebici-
 li genus: qm̄ adiunctis pecoub^o trahēbat: qd̄ a iūgē-
 do quidā dicitum existimāt.

Iungo gis. r. cum. cumulo: quasi in vñ ago. Cuius cō-
 possā sunt: abiungo/adiungo/cōiungo/diuisio/de-
 iungo: qd̄ est separo. *Plau. in Ali.* Ne nos de iunge

amātis. **Iuningo**/interiūgo/subiūgo r sciungo.
Iunctim aduerbiū. i. sine intervallo. *Sue. Dagilrat^o*
 r matur^o inchoauit/ r pene iunctim pcurrit.
Iuncus: a iungendo: quoniam vltus eius ad iuncturas vti-
 lis est: cuius multe sunt species. *A quo iuncea^o s. um.*
 quod est ex iunco.

Iuniper^o p̄e. core. arbuscula que i areno sis frequē na-
 scit̄/ coma vireō p̄p̄ma: vñ r topiario operi idonea:
 et cariōsa senectā nō sentit: pducit ex se vernicē quo
 vrunt scriptores p̄narū ad papirū ep̄aperādā. *De*
dici *Sandaracā* vocāt.

Iuno (vt inquit *Lice.* de natura deoz) aer vt *Stoici* dicit̄
 putant: intericē^o iter mare et celū: *Iunonis* numini
 cōsecratus: q̄ est foroz r cōiunz *Iouis*: q̄ similitudo ē
 etheris: r cum eo s̄ma cōiunctio: effeminauerunt eū
Iunoniq̄ tribuerunt q̄ nihil est molli^o. Sed *iunonē*
 a iunādo credo esse nominatā.

Iunius mēsis a *Iunone* putat̄ dicitur: que iunoniale et
 iunoniū dicebāt. Sed postea detritis q̄būdā litteris
 ex iunonio iunius est dicitur. Sunt qui putāt a *Iunio*
Buto dicit̄ iunū: qui p̄im^o *Rome* fact^o est cōsul: q̄
 hoc mēse sc̄z kalēdia *Iunij* pulso *Tarquinio* sacru
Carne deē i Celto mōte voti reus fecerit. *Alii* a *iun-*
io vñ *deriuat̄*: sicut *Thasū* a maioribus. *Quōd. lib.*
vj. f. af. Sic statuit mēse q̄ nota secreuit eadē. *Iun^o*
 est iuuentū qui fuit as lenum.

Iunices p̄e. cor. tenerē etatis boues vt *femine*: que iam
 cessarunt vitule esse: necdum tū ad summā magnitu-
 dinē perueniunt: dicit̄ quasi iuuenice: a iunioi eta-
 te. *Pers^o.* Tor tibi cū in stāmas iunici omēta lique-
 scāt. *Hā* masculi iuueti dicunt̄.

Iungant: i. iugres incolē *Alpigi* oppidi: distāt a *Done*
 ci portu stadiis. *ccclxxx.*

Iuppiter tris. vel teris. *Im* *Puiscianū*: nō iouis: qui genū-
 tiu^o a *Iuppiter* sed a nō iouis. *Hā* a principio iouis
 appellatus est a iunādo: postea adiuncto altero vo-
 cabulo dicit̄ est *Iuppiter* quasi iouis pater: sicut *Mē-*
prun^o pater: *Sarum^o* pater dicere solem^o. *Ecōtra* ve-
 teres *Cicōne* appellauerunt deoz: cui decepta esset
 iunādi facultas. *Elebrabat* em̄ quōsdā deos vt pro-
 desent: quosdam ne obessent placabāt. *Plautus* in
Las. *Repēte* vt emoziatū humani ioues. Et a iunā-
 do similiter dicit̄: *Hā* cum pro igne ponatur: nulla
 res sit fouet homia quēadmodū calor. *A poetis* dicit̄
 diuū atq̄ hom̄ rer. *A maioribus* autē optim^o maxi-
 mus. Et quidē aū optim^o i. beneficētissimus: q̄ maxi-
 mus: q̄ maior certe q̄ grati prodesse omib^o q̄ opes
 magnas habere. *Cicero* cōtra *Clodium*. *Quocirca*
te *Capitoline*: que propter bñficia pp̄ls roman^o opti-
 mū: propter vin maximū appellauit. *Ponit* quādo
 q̄ p̄ aerē. *Hor.* *Hanc* sub ioue frigido venator re-
 nere *Cōiugi* inemor. *Iune*. *Fremere* seu cū grādī
 ne vern^o *Iuppiter*. *Un* r sub dīo dicit̄: cū *Ala* *Ioue*
 vocēt greci: que oia esse voluerāt. *Et* *Al.* *foranus*.
Iuppiter omipotes regū rerumq̄ deūq̄ *Progenitor*
 gentitūq̄ deū deus vnus r omēs. *Alibi* p̄ aia mun-
 di. Est r *Iuppiter* nomē stelle.

Iurgo gas. quasi iure cōtra aliquē ago/verba cōstitiosa
 facio. *Ferē.* in *An.* *Lū* *Dauo* egomet vidi iurgantē
 ancillā. Unde et iurgatio (vt *festus* ait) iuris actio.
 Et differt iurgare a litigare: r iurgū a lite: quoniam
 iurgū leuior res est. *Quidē* inter beniuolos aut p
 pinquos dissensio vel cōcertatio iurgū dicitur: inter
 inimicos dissensio lit appellat̄. *Lice. lib. iij.* de repu-
 Si iurgāt inq̄ beniuoloꝝ cōcertatio est: lit inimico-
 rā nō iurgū dicit̄. *Idem.* Ergo lex putat inter se vici-
 nos nō litigare. Est et iurgor deponēs. *Idora.* i. *Ser.*
Iurgat verbis. *Ab* his s̄nt composita: *Obiurgo* et
obiurgo: de quibus alibi.

Iurgium: dissensio: vide in dictione *Iurgo*.

Iurgiosus a. i. m. qd est contentiosum seu contumeliosum. **Hel.** **U**lter morosa admodum iurgiosa. **Iuro** ras. a iure fit. Nam iurare proprie est emptia p mittere: adhibitis etiam testibus ita seruaturus ac si ius esset. Huius composita sunt **Adiuro**/adiuro/cō/ iuro/deiuro/et exiuro: quod est multum vel valde iuro. **Honius** de pulsas dictionibus. **Exiurare** et **deiu** rare: id est valde iurare. **Plauti** **Amphytrione**. **Ex** iurasti mihi te dicere p iocū. **Deiuro** et **peiero**: de qui bus alibi. **Adiuro**/depeiro: nō alios iuro. **Exiuro**: qd significat id qd desiderat nō posse fieri. **Plau.** **Ex** iuravit militiā. **Et** **hec** p u habet pe. **proo.**

Iuratus participiū tam actiue q̄ passiue accipitur. **Li** ce. ad **Heren.** **Ex** eo q̄ ait se nō potuisse adesse/ita vt iurati fuerat: id est vt iurauit. **Sic** iniuratus: qui non iurauit. **Idē** i **Terre.** **Malō** ei iurato suam q̄ iniura to alioz tabellas cōmittere. **Passiue** **prulit** **Luc.** lib. viii. **U**bi per latū iurare tonantē. **Idem** lib. v. **p**o fuit dō in passiuā significatione. **Et** **legē** iurantē aues **hōne**/sifistro.

Iuramentū: est affirmatio v̄ negatio sacre rei attestati one firmata.

Ius iuris: quidā a **Iusticia** deducunt: quidā a **Iustum** per **Apocopē**. **Nihil** est aliud est ius q̄ quod vel natura vel ciuitas/aut populus/vel gens/vel cōstitutio dō iubet. **Et** differat a lege: q̄ ius generale est/lex iuris species. **Et** ius ad nō scripta etias pertinet/lex ad ius scriptū. **Diuidit** ius in naturale/gentiū et ciuile. **Naturale**: quod est cōmune omni nationi: eo q̄ vbiq̄ iustitū nature habetur: nō aliqua cōstitutione facta ab homine/ sed ab ipso nature conditor: vt maris et gē mine cōiunctio: liberorū successio in bonis parētum/ pueroz educatio: cōmunitas omniū possessio: quia iure naturali omnia sunt cōmuniā: id est cōmunicāda tē pore necessitate: rei depositū vel commodatū restitucio/ violentie per vim repulsio. **Quod** tibi vis fieri/ alteri facias/ et eōtrario. **Ius gentiū**: quo gētes humane vniūt: quod a naturali. **procedere** facile intelligere licuit: quia illud omnibus animalib⁹ hoc solis hominibus inter se cōiunct: vt dōo/ religioni: vt patrie et parentibus pareamus: vt vim atq̄ iniuriā propulsemus. **Ius ciuile**: cū aliquid cōmuni iuri vel additur/ vel detrahatur: hoc est cū populus sibi constituit quā si propriū eius ciuitatis: hoc autē scripto constat: vt sunt leges/ plebiscita/ senatuscōsulta/ principiū decreta. **Aut** sine scripto: vt ea que auctoritate prudentius fiunt. **Et** **hec** proprie est interpretatio iuris: et eorum om̄ que supra dixim⁹. **Ande** qui hoc profitentē: interpretēs iuris/ et iuriscōsulci/ et iuris prudentes dicuntur. **Et** qui inter eos excellēt/ iuris antistites nominantur. **In** ciuili iure p̄torū ius p̄tinet: quod p̄tores supplēt vel corrigendi iuris ciuilis gratia introduce runt ob publicā vtilitatē. **Idō** ea p̄toris honore honozariū appellat. **Et** etiā ius singulare: qd cōtra tenorē rōnis ob aliquā vtilitatē auctoritate p̄tinentiā in troducit est. **Ius p̄suetudinis** quod i more v̄stas vulgi approbatōe. **p̄cipit**. **Ius militare** quo soli milites sunt attricti: vt belli inferēdi solēntas: fēderis faciēdi: nep̄ signo dato/ egressio i hostes/ et pugne cōmissio: signo dato receptio/ stipendioz modus/ dignitatum gradus/ p̄gimozū honoz/ p̄gēdi diuisio. **p̄ perso** naz qualitibus. **Iuris p̄cepta** tria sunt: honeste viuere/ altez nō ledere/ ius suum cuiq̄ tribuere. **In** nostra etiā religione est ius diuinū: i quo diuina oracula comprehenduntur: et ius pontificū quod romani pontifices sanxerunt. **Aliq̄** ius pontif pro auctoritate siue libertate quadā atq̄ licētia. **Lice.** **Quare** suo iure noiter ille **Enni**⁹ sancoos appellat poeta: id est sua licētia: quia summus erat poeta. **Idem**. **Pro** meo iure dico/ quasi cōfidenter. **Aliq̄** pro merito. **Quin**

ait. **Quis** est nō id meruisse: quis nō iure passum affirmeret. **Aliq̄** pro necessitudine: vt **Est** mihi cū illo ius cognationis vel amicitie. **Aliquando** pro loco i quo ius redditur appellatione collata ab eo quod fit i id in quo fit quem locū definiunt. **Ubiq̄** p̄tor: salua maiestate imperū sui/ saluoq̄ more maioz dicere ius cōstituit. **Et** ius est liquor: eoz que coquuntur. **Terent.** in **Eu.** **U**arū videre ingluuie/ iordes inopia: **U**inbo neste sole sint domi atq̄ auidē tibi: quo pacto ex iure besterno panē atru m vorent.

Iurisditio: facultas atq̄ potestas iurisdicundi: **Nā** ius dicere est p̄gesse iuridicando/ et legibus gubernare/ ac iusticiā ministrare. **Serui**⁹ sul. **Postero** die cus ab eo digressus essem eo cōsilio vt ad **Athenis** in **Boetia** trē: reliquāq̄ iurisdictionē absoluerē.

Iuridicus ca. cū. **penul.** **Coere.** quod s̄m ius est. **U**n **Juridic**⁹ dies: quo rite ius dici potest. **Et** iuridica actio: que s̄m ius est.

Iustitiā: quasi iuris statio: dicit iuris dicēdi intermissio qd fieri solet publico luctu in reipu. calamitātib⁹. **Li** ui⁹. **Dic**ator: cū iustitiā edixisset: oēs iuniores sacra/ mēro adēgit. **Idē.** **Iustitiā** edicit: claudi tabernas tota vrbe iubet: vetat queq̄ puare q̄q̄ rei agere.

Iusturandum: est affirmatio religiosa: vt inquit **Cicero** lib. iij. offi. **Q**d autem affirmante quasi deo teste pro miseris id tenendū est.

Iust a iure dicit⁹ et est is qui iura seruat. **Interdum** ponitur pro mediocri: cū et ius ipsum mediocritas que/ dā sit. **Ande** iustā magnitudinē alicui⁹ rei dicimus/ cū nec debita minor est/ nec modū excedit. **U**inc iustī dies dicebant. **xxx.** dies cum exercitus esset imperat⁹ et veallum in arce positū. **Interdū** pro magno. **U**n dicimus iustā rem: hoc est magnā quemamodū vt bonā partē et iustā partem/ magnā partem. **Et** bene doctus valde doctus. **Pl.** **Opere** iusto tempoz no/ stroz historia or̄. **Sic** iustum p̄gium/ iustum exercitiū historici dicunt magnū. **U**ico. **Iustas** inimicitias p magnas apud **Ciceronē** exposuit. **Interdū** pro vero. **U**n apud iuriscōsultos: qui filiū adoptat: interrogatur an velit cum que adoptat iustum sibi filiū esse: id est verū filiū. **A** **Iustus** sit compositū inuult⁹ qui cōtra ius facit: et qui iustā magnitudinē excedit. **U**irgil. **I**uult⁹ sub face viā dū carpit.

Iusticia (inquit **Lice.**) est habit⁹ animi cōmuni vtilitate seruata/ suā cuiq̄ tribuēs dignitatē. **Differ** autē iusticia a iudicio et ab egrate: q̄ vt docet **U**ero. iusticia actio recta/ iudiciū discretio boni et mali: equitas/ rectitudo mētis intelligit. **Iusticia** est in his q̄ s̄m regulā veritatis bñ operantē: iudiciū in illis q̄ recta descripcione cum p̄mis agimus: equitas in eo cū sincera intēione deo soli in his que recte gerimus vel iudicamus/ placere cōtendimus.

Iusta: sacrificia que mortuis impendunt⁹: q̄ iure fierent his qui de nobis viuentes benemeriti fuerant. **Sat.** in **Jug.** **U**ore regio iusta magnifice fecerant. **Quidi**⁹. **U**anc quia iusta ferunt dixerē **seralia** lūcē. **Col.** li bro. vi. **U**oc cōdimēto ille cē pecudes fori iusta ci/ barioz conficiet.

Iustum siue iusculum: cibariū liquidū qd cōstat vitellis ouoz/ ompbario/ iure pingui/ croco et cinnamo.

Iurulentus ra. tum. quod est iuris plentū. **Lor.** **L**elcus. **U**m res eadem magis alit iurulenta q̄ assa/ magis assa q̄ frixa. **U**ar. **U**bi pulcem aut iurulentū quid ponebāt: a capiēdo catinū nominarunt. **Apul.** **U**o i magie apol. **Iurulentū** nō iurulentū formauit sic de **Ennio** dicens. **U**stendit qualiter quib⁹ piscis assus aut iussulctus optime fapiat.

Iuuo as. iuu. iutu: opem ferro. **Lactā.** lib. v. **S**i eloquētiā/ si virtutē ingenij: diuinarūq̄ rez doctriua iuuat/ set. **U**inc iuuat⁹ et iumentū. **Interdū** iuuare est dele.

trare. Vir. Iuvat arua videre. Dui? cōpositū est Ad iuuor: qd est iuxta vl valde iuuor. Hiero. Oratiōis ita qd veltiaz adiur' auxilio. Dinc sic aliud cōpositū Eo/ adiuro. Frequētatiū est iuro as: a quo adiuro. Ter. in An. Ar te adiurare oportet adolecentuli causam. Iuamē/iuuatio z iuamētū: idē significāt. f. auxilii.

Iuuenis z iuuenca: non tm̄ de boue sed de boie quoz iuue intelligunt. Unde fit p̄ diminutiōē iuueni/ lus et iuuenula. Hora. Te suis matres metuūt iuue/ cis: te tenes pro ci misereqz nuper d̄gines nupte. Dui di? Stata iuuenca venit.

Iuuenis: a iuūado: q̄ ea etas maxime sit apta ad laborē colerandū. Et a iurecōsultis iuuenes dicunt q̄ adole/ scētū excesserūt eratē: quoad incipiūt inter seniores numerari. Dinc format cōpatiū Iuuior. Col. in di/ xit: Iuueniori examini solet accidere.

Iuuenile adiectiū: significat qd ē iuuenis: vt etas iuue/ nita q̄ iuuenit aduerbiū: qd ē mox iuuenū. Li. i. La/ to. Et Annibalē iuuenit' epulātē parictia sua mollī/ pitius galba: iuuenalē famā apud p̄ncipē popinaz/ penis aucuparet: iuuenalē appellauit diē: quasi a iuue/ niti erate peculiariter celebrandū. Sme. de Cali. Ad/ tecit diē saturnaliū? appellauitqz iuuenalē. Est et Iu/ nenalē nomen propriū.

Iuuenalia: erat ludi q̄ p̄ salute iuuenū celebrabant. Si/ domi? Si dō iuuenalib' pactis: quē te p̄buer' se q̄ntē i quo cbarē posteriorib' loq̄mur. Erāt z solēnia iue/ nalia: cū Dianę simulacrū z imaginē dicabant.

Iuuenē: etas iuuenilis: q̄ z iuuenilitas z iuuenta dicit. Sal. Ibiqz iuuetutem suā exercuit. Aliqñ significat multitudine iuuenū. Ser. Sulpit'. Licetū est tibi cre/ do p̄ tua dignitate ex hac iuuetute genez eligere. Ali/ qñ ponit p̄ dea q̄ helle putabat hinc etati. Dec ē De/ be Junonis filia z Mercur' vxor: q̄ etiā Iuuetas a nō/ nullis dicit' quādamodū libertas.

Iuueneco. iuuenis fio. Lact. lib. viij. Deniqz cōfirmatis virib' cepit iuuenescere.

Iuxta: qñ p̄positio est/ semg separat: et significat apud/ ppe. Vir. lib. iij. Humil' volat equora iuxta. Plau/ turta te sū: tu pie curaris oportet. Aliqñ significat si/ mul/dictum. Car. de vi. pa. Cū interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanā. i. simul cū ancillis. Qñ dō aduerbiū: significat eque silr/ eo dē mō. Plau. Dixi ti/ bi mater: iuxta mecū rē tenes: id est eque mecū. Sal. in Aug. Dymē atqz estatē iuxta pari.

Iurim aduerbiū: significat ppe. Suero. in Tibe. Da/ gistratib' p̄o tribunali cognoscentib' p̄terqz se offe/ rebat consiliariū: assidebatqz iurim vel ex aduerso in parte primoi.

I Antē X Ictio: nomen p̄pū frarris Pblegie. Iron: auis de vul/ curis genere alba/ z minor vulture. Suidas: ἰοσ ω Χρῶσαι τισ ἀγριστῆ πτέρωπ.

K Yrie eleyso: id est dñe miserere sūt dūg dicitōes. nā ky pioσ ωkopie in vrō. i. o domine: sed per k sonus grecus est pronunt/ andus: quod per c latini nō potue/ runt: ideo in abecedario k inserue/ runt: necessitate: altera pars est ver/ bum: ελε εω και καρρηλεσαι ου και προσακικωσ ελεσῶν ελεσῶ αω. Sed ne tor vocatiū fiat collisio: ercludit: et z apostrophō dicit' κυοι et ελεσῶν: et ideo sacerdotes ad missaz debēt p̄nūciare p k grecū/ z nō p c latinū: nec maiesta

ti diuine deroget: quod si ante p̄ncipē seculi faceret qu' ato infirmi: ante deū: quē tangentes deberēt vl/ qd ad vngues pedū contremiscere.



L Abor: opera: de

fatigatio. Virgilius. Nec me labor iste grauiabit. Dicit etiā labos: sicut lepos/ arbos/ honos. Laboro ras. penul. prod. fatigoz/ et cū labore ago. Seneca. Fugiter for/ diendo laborat. Unde et per trans/ lationē laborare p̄ male habere su/

mit: propter quod laborare febre: laborare podagra dicimus. Plin'. Succus eius podagra laboranti/ bus pdest. Aliquādo p̄ Angi et sollicit' esse. Li. D. Buto. Senatū populūqz romanū de re laborare nō solū salutis sue causa/ sed etiā dignitat' tue. Aliqñ p̄o com/ conari sicut et cōpositū Elaboro. Aliqñ p̄o com/ ponere/ colere. Virg'. Arte laboratē vestes. i. com/ positę. Et laborat' ager dicit' cult'. Dui? verbi com/ posita sunt: Laboro: quod significat cono: Licet. Mi/ bil mibi ita elaborandū est: q̄ vt consilia nemo intel/ ligat: Illaboro: labore vaco. Cū Illaboratū: qd ita fecerit ab inelaborato: q̄ Inelaboratū dicit' qd nō satis artificio excolunt esse. Illaboratū dō qd sine la/ bore factū videtur. Illud vitio dari solet: hoc laudi. Quint'. de Lic. Cū interim hęc omnia que viri singula quisqz intensissima cura consequi possit: sicut illaborat' ta: et illa qua mibi pulchra' audiri oratio est: p̄ se ferē tā felicissima facultatē.

Laboziosus homo dicit' labozis multū sustinēs. Licer/ ro pro Celio. Gos laboziosos existimet: quib' ocio/ sis necin cōmuni quidē ocio liceat esse. Laboziosus ager in quo laborat: q̄ in eo laborem capim' neces/ se est. Lact'. Dux rus fugite laboziosū. Laboziosum opus difficile: z quod non sine labore perficit. Dinc laboziosior siluimus. Et aduerbiū laboziosissime: qd est cū maximo labore. Diero. Sic Plato egyptū la/ boziosissime peragravit.

Laboziarum. Italic' para illa que vulgo Terra laboz/ ris dicit'. Et laboziosus campus nobilis in cāpaniaz in quo adeo pinguis terra est: vt stipulā tāqz crassituz/ dimis faciat: q̄ ea incolę p̄ ligno vtrūqz dicitus: q̄ ingēs labor sit in eo: colendo quippe solū habeat ar/ duū opere difficile cultu bonis suis. Plin' lib. xviij. Quanta autē vniuersas terras campus cāpanus an/ tecedat: tantū ipm pars eius q̄ laboziz vocant. Fini/ tur laboziz via ab vtroqz latere cōsulari: q̄ a puteolis z q̄ a cumis capuā ducunt.

Labo bas. ruo/ et repente cado. Translatio ab arboze succisa: que multis ferri cribus succisa: tandem inci/ pit casum ruinaqz mimitari. Dui. lib. xi. Detrahit' Itaqz labant cunei spoliataqz regmina cere. Virgil'. Labararicte crebro ianua.

Labasco is. labās fio. Ter. in Lu. Labascit vice' vno verbo h̄cito. Regif z labascoz deponēs. p̄mittuo. Car. libro rerū di. Postqz vidi minima labascimen/ tem infirmā populū.

Laboz eris. lapsus: significat leniter sensimqz deorsum eo/ ruo/ deficio morio: falloz. Cicero. Mō quasi vni/ ex hac vrbe missum: sed quasi de celo delapsū in hanc urbem intuent'. Lactā. libro. vi. Aut hostili altiqz im/ petu dirunt: aut certe vetustate ipsa dissoluta labi/ tur. Hiero. Multi p̄pter ignozantā historię labunt' erroze. Liu. lib. i. Labēte demē paulatim disciplinā id est deficiēte. Labi etiā dicunt' hi q̄ i lubrico figētis vestigia in terrā runt. Unde lapsus. Dui? cōposita sunt Illabor/ collabor/ delabor/ deorsū labor. Pila/ boz/ elabor/ illabor/ itolabor. Lact. li. ij. Ne p̄cludat'